

தேவைப்படும் முன்று சட்டத்தீர்வுகள்

1.அரசியல் 2.சினிமா 3.கல்வி

1.அரசியல்:

இந்தியாவில் ஊழலை ஒழிக்கவோ கட்டுப்படுத்தவோ லோக்பால் மாதிரி புதிய சட்டங்கள் தேவையில்லை; இருக்கும் சட்டங்களில் போதிய திருத்தங்கள் செய்தாலே போதுமானது என்ற என் கருத்தை மறுபடியும் வலுப்படுத்தியிருக்கிறது உச்ச நீதி மன்றம். அரசு அதிகாரிகள் மீது ஊழல் வழக்கு பதிவு செய்ய அரசின் முன் அனுமதி தேவை என்ற விதி தொடர்பாக மிக முக்கியமான தீர்ப்பை உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் கொடுத்துள்ளனர்.

இதுவரை இந்த விதியின் கீழ் அமைச்சர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் எதிராக வழக்கு பதிவு செய்ய லேசில் அனுமதி தரமாட்டார்கள். சி.பி.ஐ மட்டும் 169 அதிகாரிகள் மீது வழக்கு போட அனுமதிக் கேட்டு காத்திருக்கிறது. அனுமதியை இழுத்தடிக்கும் அமைச்சகங்களிலேயே முதன்மையானது நிதி அமைச்சகம் தான். மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக டிசம்பர் 2010 வரையிலும் முடிவு தெரியாமல் காத்திருந்த விண்ணப்பங்கள் மட்டும் 236. இதே போல வெவ்வேறு மாநில அரசுகளின் முன்பும் நூற்றுக்கணக்கில் விண்ணப்பங்கள் காத்திருக்கின்றன.

இந்த துழலில்தான் அரசியல் பிரமுகர் சப்பிரமணியன் கவாமி போட்ட வழக்கில் நீதிபதிகள் சிங்கியும் கங்குலியும் எந்த விண்ணப்பத்தையும் நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் பதில் சொல்லாமல் வைத்திருக்கக்கூடாது என்றும்

அப்படி வைத்திருந்தால், வழக்கு தொடுக்க அனுமதி தரப்பட்டு விட்டதாகவே சட்டப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் கூறியுள்ளனர். தேவைப்பட்டால் இதற்கான சட்டத்திருத்தங்களை ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தில் நாடாளுமன்றம் மூலம் செய்யும்படி அரசுக்கு ஆலோசனை தெரிவித்திருக்கிறார் கங்குவி.

ஒரு அதிகாரி மீதோ அமைச்சர் மீதோ ஊழல் வழக்கு தொடுக்க அனுமதி கேட்டால், அதுபற்றி பூர்வாங்க விசாரணை நடத்தியின்தான் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியமே இல்லை. மனுவில் உள்ள விவரங்களின் அடிப்படையில் முடிவெடுக்கவேண்டும் என்றும் நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. மூன்று மாதங்களுக்குள் முடிவெடுக்க வேண்டும் அதற்குப் பின் அட்டர்னி ஜெனரல் ஆலோசனையையும் கேட்கத் தேவையிருந்தால் இன்னும் ஒருமாதம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சுப்ரமணியன் சுவாமி 2008 நவம்பர் 29ந்தேதி பிரதமர் மன்மோகன்சிங்குக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் அமைச்சர் ஆராசா மீது ஸ்பெக்ட்ரம் ஊழலுக்காக வழக்கு பதிவு செய்ய அனுமதி கேட்டார். மன்மோகன்சிங் இதற்கு பதிலளிக்கவே 16 மாதங்கள் ஆயிற்று. இதை எதிர்த்து சுவாமி டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் போட்ட வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அதன் மீது சுவாமி உச்ச நீதிமன்றத்தில் செய்த முறையீட்டில்தான் இப்போது இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் உள்ள தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது.

சுவாமியின் கடிதத்தை பிரதமர் அலுவலகம் ராசாவுக்கே அனுப்பி வைத்ததையும் நீதிமன்றம் கண்டித்திருக்கிறது.

ஊழல் வழக்கு பதிவு செய்யும் அனுமதி மூன்று மாதங்களுக்குள் தரப்படவேண்டும் என்பது லோக்பால் மசோதாவில் ஒரு அம்சம். இன்னும் லோக்பால் சட்டமாகவில்லை. அதே விஷயத்தை எனிதாக இப்போது உள்ள சட்டத்திலேயே ஒரு திருத்தம் மூலம் செய்துவிடலாம் என்பதை இப்போதைய உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு காட்டுகிறது. இது போல பல லோக்பால் அம்சங்களை, இருக்கும் சட்டங்களின் திருத்தம் மூலமே கொண்டு வரமுடியும். ஒரு வழக்கை எத்தனை காலத்துக்குள் விசாரித்து முடிவு தெரிவிக்கவேண்டும் என்ற வரையறையையும் அடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும்.

சுப்பிரமணியன் சுவாமி தனக்கென்று கட்டுக்கோப்பான ஒரு கட்சியோ தொண்டர்களோ ஒட்டடோ (கொள்கையோ ?!) இல்லாத ஒரு அரசியல்வாதியானபோதும், மக்கள் நலனுக்குரிய இந்த தீர்ப்பை பெற்றிருப்பதற்காக அவருக்கு இ.வா.பு.

2.கல்வி:

கல்லால் அடித்து சிவனை வழிபட்ட கதைக்குரிய சாக்கிய நாயனாரின் வம்சாவழியாக சென்னை கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பஸ் டே, பேருந்து விழா என்றெல்லாம் அடிக்கடி சென்னையிலும் சில ஊர்களிலும் நடக்கும் தெருவிழாக்கள் முதன்முதலில் ஆரம்பித்தது அண்ணாவின் ஆட்சியில் நடந்த ஒரு மோதலுக்குப் பின்னர்தான். அப்போது சென்னையில் பேருந்து ஊழியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே வன்முறை மோதல் ஏற்பட்டபோது அண்ணா மிகுந்த மனவேதனைக்குள்ளானார். பதற்றமான தழில் தணிந்தபின்னர், சில மாதங்கள் கழித்து சில காவல் அதிகாரிகளும், சில போக்குவரத்து அதிகாரிகளும் சேர்ந்து மாணவர்பஸ் ஊழியர் நல்லெண்ணத்தை வளர்க்க முக்கியமான பஸ் ரூட்களில் மாணவர்களைக் கொண்டு பஸ் டே கொண்டாடும் வழக்கத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இதெல்லாம் சுமார் 40 வருடாப் பழைய கதை.

திரைவருக்கும் கண்டக்டருக்கும் மாலை போடுவது, பஸ் பயணிகள் எல்லாருக்கும் இனிப்பு வழங்குவது, பஸ்சில் தோரணங்களும் வாழை மரமும் கட்டுவது என்றெல்லாம் உற்சாகமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் பஸ் டே நடந்தது சில வருடங்களில் சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும்தான்.

ஆரம்பித்த ஒரு சில வருடங்களிலேயே பஸ் டே அதன் அசல் நோக்கத்தையும் உணர்வையும் இழந்தது. கும்பல் மனோபாவுத்தில் தெருவில் ரகளை செய்வதும், குறிப்பாக பஸ்சில் வரும் பெண்களை சீண்டி கேவி செய்வதுமாக அது சீரமிந்தது. இதில் போட்டி வேறு உருவாகி ஒரு கல்லூரியின் ரவுடிகளுக்கும் இன்னொரு கல்லூரியின் ரவுடிகளுக்குமான மோதலாக அது பல இடங்களில் மாறியது. இப்படிப்பட்ட தழுவில் பஸ் டே நடக்காமல் இருந்தாலே தேவை என்ற மனநிலைக்கு ரெகுலர் பஸ் பயணிகளும் பஸ் ஊழியர்களும் வந்துவிட்டார்கள்.

காவல் துறை பஸ் தினக் கொண்டாட்டங்களுக்கு தடை விதித்துவிட்டது. இந்த நிலையில் இந்த வாரம் ஒரு கல்லூரி மாணவர்கள் பஸ்சை மறித்து பஸ் டே பதாகையைக் கட்டி ரகளை செய்தும் போலீஸ் அவர்களை வந்து தடுத்தது.

பஸ்சைக் கல்லால் அடித்து உடைத்து, பஸ் பயணிகளை தாக்கி வழிபாடு நடத்தி. பஸ் டே சாக்கிய நாயனார் பாரீஸில் நடந்து முடிந்தது. எந்த பஸ்சைக்கு தோரணமும் வாழை மரமும் கட்டி ஆராதிக்கப் போவதாக சொன்னார்களோ அதையே கல்லால்

அடித்ததுதான் அவர்களின் அசல் மன்றிலை. தமிழக அரசு அதிகாரப்பூர்வமாக இந்த பஸ் டெ கொண்டாட்டங்களை ஒட்டு மொத்தமாகத் தடை செய்து அறிவிக்க வேண்டும்.

பஸ்சில் மாணவர்கள் உள்ளிட்ட பயணிகளுக்கும் பஸ் ஊழியர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவைப் பேற்றுவதற்கு போக்குவரத்து கொள்கைகளில் மாற்றம் தேவை. நியாயமான கட்டணங்கள், படிக்கட்டில் நிற்கத் தேவையில்லாத அளவுக்குப் போதுமான பஸ்கள், வாசர்கதவு பூட்டப்படும் வசதியடையதாக எல்லா பஸ்களையும் மாற்றுதல், ஊழியர்களிடம் தினமும் போதுமான சில்லறைக் காசுகளை டெப்போவிலேயே கொடுத்து அனுப்புதல் என்று நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் நல்லுறவு தானே வரும்.

3. சினிமா:

தமிழ் சினிமா படப்பிடிப்புகள் மறுபடியும் நின்றுவிட்டன. காரணம் வழக்கமான சம்பளப் பிரச்சினைதான். சினிமாகாரர்கள் எதையும் தப்புத்தபாகவும் மிகைப்படுத்தியுமே சித்திரித்து பழக்கப்பட்டவர்கள். இப்போதைய பிரச்சினையிலும் நடப்பது வேலை நிறுத்தம் அல்ல. தொழிலாளி வேலை செய்ய மறுத்தால் அதற்கு பெயர் ஸ்டிரைக் வேலை நிறுத்தம். முதலாளி தொழிலை நடத்த முடியாது, நிறுத்திக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னால் அதற்கு பெயர் ஸ்டிரைக் அல்ல. லாக் அவுட் கதவடைப்பு. இப்போது நடப்பது முதலாளிகளான தயாரிப்பாளர்கள் அறிவித்திருக்கும் லாக் அவுட். இது ஸ்டிரைக் அல்ல.

ஸ்ரீ.சந்திரசேகரன் முதல் சேரன் வரை ஆளுக்கு ஆள் உள்ளிக் கொட்டுவதை நிறுத்திவிட்டு, தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன்பு பிரச்சினையைக் கொண்டு போனால், ஓரே நாளில் தீர்ந்துவிடக் கூடியது இது. மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தயாரிப்பாளர்களும் தொழிலாளர் கூட்டமைப்பான பெப்சியும் சம்பள ஒப்பந்தம் போடுகிறார்கள். கடைசியாகப் போட்ட ஒப்பந்தம் டிசம்பர் 2010ல் முடிந்துவிட்டது. ஐங்கு 2011 முதல் டிசம்பர் 2013 வரை நடைமுறைக்கு வரவேண்டிய சம்பள விகிதத்தைத் தீர்மானித்து ஒப்பந்தம் போடாமலே ஒரு வருடம் ஓடிவிட்டது. பழைய சம்பளத்திலேயே பெரும்பாலோர் வேலை செய்தார்கள். இப்போது புது சம்பள விகிதம் போட்டால் கூட, சினிமா தொழிலாளருக்கு அரசு ஊழியர் மாதிரி பழைய அரியாள்களைச் சம்பளம் போனதுதான். ஒரு சிலர் மட்டும் கடந்த ஓராண்டில் தங்கள் சங்கம் உயர்த்திக் கேட்ட சம்பளத்தை

ஓப்பந்தம் இல்லாமலே பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இவர்களில் பெரும்பாலோரின் சம்பளம் என்பது மாதச் சம்பளம் அல்ல. இது தினக்காலிதான். கேட்கப்பட்டிருக்கும் பேட்டா என்ற கூலி உயர்வு விவரங்கள் இதோ: ஸைட்மேன் ரூ.350லிருந்து 530. ஐங்கியர் ஆர்ட்டிஸ்ட் 250லிருந்து 320. மகளிர் ஊழியர் யூனியன் 290 லிருந்து 400. செட் அஸிஸ்டெண்ட் 350 லிருந்து 625. டிரைவர்ஸ் யூனியன் 270 லிருந்து 415. காஸ்ட்யூம் அஸிஸ்டெண்ட்ஸ் 700 லிருந்து 850. புரோடெகஷன் அஸிஸ்டெண்ட்ஸ் 350லிருந்து 550. மூன்று வருடத்துக்குப் பிறகு இவர்கள் கூடுதலாகக் கேட்டிருக்கும் தொகை 80,70,110, 275,145, 150,200 ரூபாய் என்ற அளவில்தான். இதைத் தர மறுப்பதில் எந்த நியாயமுமில்லை. ஆறு மாத காலம் ஒரு முழுப் படத்தில் சுமார் 60 நாள் வேலை செய்தாலும் இதில் ஒருவர் புதிய சம்பள விகிதத்திலேயே அதிகப்பட்சமாகப் பெறப் போகும் சம்பளம் மொத்தமாக 50 ஆயிரம் முதல் 70 ஆயிரம் வரையில்தான்.

இப்போதுதொழிலாளர்நல அதிகாரிசெய்யவேண்டியதெல்லாம், சென்ற வருடத்தில் சிலருக்கு மட்டும் உயர்த்தித் தந்த விகிதம் எவ்வளவு, யூனியன் கேட்பது எவ்வளவு, தயாரிப்பாளர் தர விரும்புவது எவ்வளவு என்பதை விசாரித்து சமரசம் செய்வதுதான். மூன்றாண்டுகளில் பணவீக்கத்தினால் விலைவாசிகள் கடுமையாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு வருடம் சம்பள உயர்வு இல்லாமலே போய்விட்டது. இதையெல்லாம் கணக்கிட்டு புதிய விகிதம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். அவ்வளவுதான்.

மற்றபடி ஒரு படத்தில் எத்தனை தொழிலாளர் வேலை பார்க்க வேண்டும், பட பட்ஜெட்டுக்கு ஏற்ற மாதிரி ஒரே வேலைக்கு வெவ்வேறு சம்பளம் தரமுடியமா, ஸ்டார் நடிகர் ஸ்டார் டைரக்டர் சம்பளம் மட்டும் 200 சதவிகிதம் உயர்வது முறையா, வேலை வாங்கும் இயக்குநர், ஒளிப்பதிவாளரும், அவர்கள் கீழ் வேலை செய்யும் உதவி இயக்குநர், உதவி ஒளிப்பதிவாளர்களுக்கெல்லாம் தனித்தனி யூனியன்கள் வேண்டாமா, பெப்சி யூனியன்களில் இல்லாதவர்கள் சினிமாவில் வேலை செய்ய அடிப்படை உரிமை இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் உண்டா இல்லையா, யூனியன் உறுப்பினராக கார்டு வாங்க ஏன் லட்சக்கணக்கில் கட்டணம் விதிக்கவேண்டும் போன்ற நீண்ட காலமாக இருக்கும் அடிப்படை சிக்கல்கள் எதையும் இப்போது சேர்த்து தீர்த்துவிடமுடியாது. அதற்கு தனியே சினிமா துறை நிலை பற்றி ஆராய நீதிபதிகள், நிபுணர்கள் குழு அமைத்து சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நீண்ட காலமாக நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த வாரக் கேள்வி

கூடங்குளம் அனு உலை பற்றிய மக்கள் அச்சத்தைப் போக்கத் தயார் தயார்னு கூவிக் கொண்டிருக்கும் மத்திய அரசின் நிபுணர் குழு ஏன் போராட்டக்குழு அனுப்பும் நிபுணர் குழுவை சந்திக்க மட்டும் மறுத்துக் வருகிறது ஒரு விஞ்ஞானி இன்னொரு விஞ்ஞானியை சந்திக்க ஏன் இவ்வளவு தயங்கறாவா? :

இந்த வார.....:

ஐ.ஏ.எஸ்.அதிகாரி உமாசங்கர் அறிக்கையிலிருந்து:

எனக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் இயேசு கிறிஸ்து தனது தேவ தூதர்கள் பட்டாளத்தைப் பாதுகாப்புக்கு நியமித்துள்ளார். இது இந்திய பிரதமருக்கு வழங்கப்படும் இசட் பளஸ் பாதுகாப்பைவிட 100 மடங்கு உறுதியானது. போலீஸ் தரும் இசட் பளஸ் பாதுகாப்பு இருக்கும் போதுதான் திருமதி இந்திரா காந்தி, திரு ராஜீவ் காந்தி போன்றோர் கொலை செய்யப்பட்டனர். அதுபோன்ற தவறுகள் கிறிஸ்து இயேசுவின் தேவ தூதர்கள் தரும் பாதுகாப்பில் நிகழ்வதில்லை..... 2012ல் உலக அளவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் சனாமி, பூகம்பம், பெரிய தொற்று வியாதிகள், கடும் புயல் போன்ற பெரும் அழிவுகள் நிகழவிருப்பதாக வெளிப்பாடுகள் இருப்பதால் நான் கிறிஸ்தவர்களை எச்சரிக்க வேண்டியது என் கடமை. இதற்காக எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குகிறேன். கிறிஸ்தவர்கள் இந்த கோபாக்கினையிலிருந்து தப்ப வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல்.....

கல்கி 4.2.2012

'ஜெ' நிஜமான தமிழக அள்ளனயாவது எப்படி ?

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்களுக்கு,

வணக்கம். அன்புள்ள என்று விளித்து எழுதத்தான் ஆசை. ஆனால் மெய்யாகவே உங்களுக்கு தமிழக மக்கள் மீது அன்பிருக்கிறதா என்பதை இந்தக் கடிதத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை நீங்கள் எடுக்கப்போகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் முடிவுசெய்ய வேண்டியிருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

நீங்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றபின் உங்களுக்கு நான் எழுதும் நான்காவது கடிதம் இது. முதல் கடிதம் பகிரங்கமாக இதே ஒ பக்கங்களில் செப்டம்பர் 24, 2011 அன்று எழுதினேன். அந்தக் கடிதத்தில் கூடங்குளம் அனு உலையை எதிர்த்துப் போராடி வரும் மக்களின் அச்சத்தை போக்காமல் உலையைத் தொடங்கக்கூடாது என்று உங்கள் அமைச்சரவை தீர்மானம் போட்டு பிரதமருக்கு நீங்கள் கடிதம் எழுதியதைப் பாராட்டியிருந்தேன். அனு உலை எதிர்ப்பில் தொடர்ந்து பிடிவாதமாக இருக்கும்படி உங்களை கேட்டுக் கொண்டேன்.

அடுத்த இரு கடிதங்களும் பகிரங்கக் கடிதங்கள் அல்ல. முறையாக உங்கள் அலுவலகத்தில் அளிக்கப்பட்டனவை. ஐந்தை 11,2011 அன்று அனுப்பிய கடிதத்தில் இந்தியாவிலேயே பள்ள ஒவில் புகைப்படம் கற்றுத் தந்த பெருமைக்குரிய ஒரே பள்ளியான சுனைமேடு நகராட்சிப் பள்ளியில் அந்தத் தொழில் பாடப் பிரிவை நிறுத்தப்பட்டதை உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தேன். ஸ்டாலின் அமைச்சராக இருந்தபோதே

அந்தப் பாடப்பிரிவை மூடவேண்டாமென்று சென்ற வருடம் நான் இந்த ஒ பக்கங்களில் ஸ்டாலினுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். நிறுத்தப் போவதில்லை என்று மேயர் மா.சுப்பிரமணியன் எனக்கு தெரிவித்தார். ஆனால் இந்த வருட கல்வியாண்டு ஆரம்பத்தில் பாடப்பிரிவு மூடப்பட்டது தெரிந்ததும், உங்களுக்கு கடிதம் எழுதினேன். ஐந்தை 11 அன்று அனுப்பிய கடிதத்துக்கு ஆகஸ்ட் 10 அன்று சென்னை மாநகராட்சியிலிருந்து பதில் வந்தது என் கோரிக்கை ஏற்கப்படவில்லையாம். காரணம் என்ன ? 26.10.2009ல் போட்ட அரசாணை எண் 277ஃபாடி இந்தப் பாடப்பிரிவு தொழிற்கல்விப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதுதான் காரணமாம்.

இதுதான் அரசு இயந்திரத்தின் அசட்டுத்தனம். 2009ம் வருட ஆணைதான் ஸ்டாலின் காலத்தில் போடப்பட்டது. அதை மாற்றும்படிதான் நான் உங்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். ஏன் மாற்றமுடியாது என்பதற்கு எந்தக் காரணமும் சொல்லாமல், அதே ஆணையைக் காட்டி இப்போது கடிதம் அனுப்புகிறது அரசு இயந்திரம்.

இந்த மாதிரி அதிகார வர்க்கத்தை வைத்துக் கொண்டு இங்கே ஒரு சின்ன மாற்றம் கூட வராது. நியாயப்படி என்ன செய்திருக்கவேண்டும் ? உங்கள் அலுவலகம் என் கடிதத்தை மாநகராட்சிக்கு அனுப்பிக் காரணம் கேட்டிருக்க வேண்டும். காரணம் தெரிந்ததும் அதை பரிசீலித்து முடிவெடுத்து எனக்கு பதிலை உங்கள் அலுவலகம்தான் அனுப்ப வேண்டும். ஆனால் என் கடிதத்தை உங்கள் அலுவலகம் மாநகராட்சிக்கு அனுப்பியதும் அதுவே நேரடியாக எனக்கு பதில் அனுப்பிவிட்டது. முதலமைச்சரான நீங்கள் என் கடிதத்தைப் பார்க்கவே இல்லை என்பது நிச்சயம்.

எனவேதான் உங்களுக்கு நான் அனுப்பிய மூன்றாவது கடிதத்தை கோட்டையில் உங்கள் அலுவலகத்துக்கே வந்து உரிய உயர் அதிகாரியிடம் ஞேரில் கொடுத்தேன். பிப்ரவரி 7ந்தேதி கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கடிதத்துக்கு, ஒரு வாரம் கழித்து நினைவுட்டல் மின்னஞ்சல் அனுப்பியும் இன்றுடன் 15 நாட்களாகியும் இன்றுவரை எந்த பதிலும் இல்லை. இந்தக் கடிதம் என் தனிப்பட்ட கடிதம் அல்ல. அனு உலைகளுக்கு எதிரான எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள் இயக்கத்தின் சார்பில் அதன் ஒருங்கிணைப்பாளர்களான நானும், எழுத்தாளர்கள் அருள் எழிலன், சந்திரா, யுவபாரதி ஆகியோரும் அனுப்பியது. உங்களை ஞேரில் சந்திக்க எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பில், சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர்கள்: இந்திரா பார்த்தசாரதி,

பிரபஞ்சன், பொன்னீலன், நாஞ்சில் நாடன் ஆகியோர், மற்றும் பா. செய்ப்பிரகாசம், எஸ். ராமகிருஷ்ணன், மனுஷ்யபுத்திரன், தேவதேவன், ஜெயபாஸ்கரன், பாஸ்கர் சக்தி, அழிய பெரியவன், சகிர்தராணி, அஜயன் பாலா, அருள் எழிலன், முத்துகிருஷ்ணன், யாழன் ஆதி, குறும்பனை பெர்லின், சந்திரா, யுவபாரதி, திரைப்பட இயக்குநர்கள் அமீர், ஜனநாதன் எனப் பலரும் விரும்புவதை தெரிவித்து நேரம் ஒதுக்கத் தரும்படி வேண்டி தரப்பட்ட கடிதம் அது.

நம் மாநிலத்தையும் மக்களையும் பல தலைமுறைகளுக்கு பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சினையில் உடனடி கவனம் செலுத்துவது ஒவ்வொரு எழுத்தாளருக்கும் படைப்பாளிக்குமான சமூகக் கடமை என்ற அடிப்படையில் உங்களை நாங்கள் சந்திக்க விரும்பினோம். கேரள, மேற்கு வங்க மாநில அரசுகள் அனு உலை தங்கள் மாநிலத்தில் வேண்டவே வேண்டாம் என்று எடுத்துள்ள சரியான நிலைப்பாட்டை தமிழக அரசும் உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நேரில் உங்களுக்கு தகுந்த காரணங்களுடன் விளக்கித் தெரிவிக்க சுமார் 20 நிமிட பவர் பாய்ண்ட் விளக்கத்துடன் உங்களை சந்திக்க விரும்பினோம். ஏனோ நீங்கள் நேரம் ஒதுக்கவில்லை. தின்சரி கட்சித் தொண்டர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரின் திருமண நாள், பிறந்த நாட்களுக்கெல்லாம் வாழ்த்து பெற உங்களை சந்திக்க முடிகிறது. எனவே தமிழகத்தின் வாழ்வா, சாவா பிரச்சினை பற்றி எடுத்துரைக்க விரும்பும் எழுத்தாளர்களை உங்களுக்கு சந்திக்க முடியாத அளவு வேலைச் சுமை இருக்கிறது என்று புரிந்துகொள்கிறேன்.

சந்திப்பதை விட சிந்திப்பதுதான் முக்கியம். எங்கள் கடிதத்துடன், ஏன் அனு உலை கூடாது என்பதை விளக்கும் ஒரு 48 பக்க கேள்வி புதில் தொகுப்பையும் கொடுத்திருந்தேன். அதைப் படித்துவிட்டு நீங்கள் சிந்தித்திருந்தாலே போதுமானது. அனு உலைகள் பாதுகாப்பானவை, அனுமின்சாரம் விலை மலிவானது, அனு மின்சாரத்தை விட்டால் வேறு வழியில்லை, அனுமின்சாரம் தமிழக மின் பஞ்சத்தைத் தீர்த்துவிடும் என்ற நான்கு பொய்களை மத்திய அரசும் காங்கிரஸ் கட்சியும் பரப்பி வருகின்றன. இவை நான்குமே பொய்கள்தான் என்பதை போதுமான புள்ளிவிவரங்களுடன் அந்த கட்டுரைத் தொகுப்பில் விளக்கியிருக்கிறேன்.

கூடங்களம் அனு உலையைத் தொடங்கக் கூடாது என்று போராடும் மக்கள் பக்கம் நீங்கள் இறுதி வரை நிற்பீர்கள் என்று கடந்த நான்கு மாதங்களாக இருந்து வந்த நம்பிக்கை அண்மையில்

எனக்குக் குறைந்துவிட்டது. காரணங்கள் உண்டு. மத்திய அரசின் நிபுணர் குழு மக்களை சந்திக்க மறுத்தது. போராடுவோர் சார்பில் அனுப்ப முன்வந்த விஞ்ஞானிகளையும் சந்திக்க மறுத்தது. இந்த நிலையில் நீங்கள் ஒரு மாநில அரசுக் குழுவை நியமித்தீர்கள். யாரை? கூடங்குளம் உலைப்பகுதியில் மக்களே வாழவில்லை என்று உலைக்கான இடம் தேடியபோதே முழுப் பொய்யை சொன்ன அனு விஞ்ஞானி எம்.ஆர்.சீனிவாசன், அனுசக்தி துறையின் நிதி உதவியுடன் ஆய்வுகளும் கருத்தரங்குகளும் நடத்தும் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்கள் இருவர். எப்படி விளங்கும்? இந்த குழுவும் மக்களை சந்திக்க மறுத்தது. மக்கள் சார்பான விஞ்ஞானிகளை சந்திக்கவும் மறுத்தது. இந்த கடித்ததை நீங்கள் (படித்தால்ஞ) படிக்கிற வேளையில் அந்தக் குழு உலை பாதுகாப்பானது என்று அறிக்கையே உங்களிடம் கொடுத்துவிட்டிருக்கக்கூடும். அந்தக் குழுவின் தலைவர் இனியன் என்பவர் என்று உங்கள் அரசுதான் சொல்கிறது. மத்திய காங்கிரஸ் அமைச்சரும் கூடங்குளம் அனு உலை எதிர்பாளர்கள் மீது தொடர்ந்து அவதாரு செய்துவருபவருமான நாராயணசாமி, அந்தக் குழுவை சீனிவாசன் குழு, சீனிவாசன் தலைமையிலான குழு என்றேதான டி.வி.பேட்டிகளில் சொல்லிவருகிறார்.

நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் மின்வெட்டைப் போக்குவேன் என்று பிரசாரம் செய்ததான் ஆட்சியைப் பிடித்தீர்கள். ஆனால் உங்கள் ஆட்சியில் ஏன் மின்வெட்டு, வீராசாமி காலத்தை விட அதிகமாக இருக்கிறது? காரணம் இந்த மின்வெட்டு செயற்கையானது. மத்திய அரசால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. பழையது வீராசாமி பவர் கட. இது நாராயணசாமி பவர் கட. கூடங்குளம் அனு உலையை மக்கள் ஏற்கவைப்பதற்காக செயற்கையாக மத்திய அரசால் செய்யப்பட்டது. இது உங்களுக்கும் தெரியும். மாநிலத் தொகுப்புக்கு தரவேண்டிய அளவில் ஆயிரம் மௌகாவாட்டைக் குறைத்தே மத்திய அரசு கொடுத்துவருகிறது. அரசுக்கு மின்சாரம் தரமுடியாது என்று சொல்லும் நான்கு தனியார் நிறுவனங்களை நீங்கள் நினைத்தால் எஸ்மா சட்டத்தின் கீழ் நாட்டுடைமொயாக்க முடியாதா? அல்லது அவர்களுக்கு தரவேண்டிய பண பாக்கியை செலுத்த, மேற்கு வங்க மம்தா அரசுக்கு மத்திய அரசு சிறப்பு நிதி கொடுத்தது போல இங்கேயும் கேட்டு வாங்க முடியாதா?

கூடங்குளம் இயங்கினால் கூட கிடைக்கப் போவது வெறும் 400 மௌகாவாட்தானே. தமிழகத்தில் தற்காலிகமாக இருக்கும் மின் பற்றாக்குறையை தீர்க்கக் அது உதவவே உதவாது. நமது மின்பற்றாக்குறையை தீர்க்க மாற்றுவழிகளையே நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். அனு உலையை நாடுவது என்பது

வாணலியிலிருந்து அடுப்பில் குதிப்பதற்கு சமமாகும். குண்டு பல்புகளை சிளங்ப.எல் குழல் பல்புகளாக மாற்றினாலே 500 மெகாவாட் மின்சாரம் மிச்சமாகுமே. மழை நீர் சேகரிப்பு போல ஒரே ஆணையில் இதை நீங்கள் உடனடியாக நிறைவேற்றிவிடமுடியும். தொலை நோக்கில் பார்க்கும்போது மின் கடத்துவதில் விரயமாகும் 40 சதவிகிதத்தை பாதி குறைத்தாலே புதிய மின் உற்பத்தியே நமக்கு தேவைப்படாது. உங்கள் நண்பர் நாரேந்திர மோடி இந்த வாரம் கூட அவர் மாநிலத்தில் தூரிய மின்சக்தி நிலையத்தை தொடங்கிவைத்திருக்கிறார். ஆனால் மாதங்களில் 100 மெகாவாட் அவர் இலக்கு.

என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் ? உங்கள் முன்னால் தெளிவாக இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. முதல் வழி அனு உலைகளை எதிர்க்கும் இயக்கங்களின் விஞ்ஞானிகள் குழுவை சந்தியுங்கள். அனு உலையை ஆதரிக்கும் அரசு விஞ்ஞானிகள் குழுவை அவர்களுடன் பயப்படாமல் உரையாடச் சொல்லுங்கள். சங்கரன்கோவில் தேர்தலுக்கு அனுப்பும் 31 அமைச்சர்களை இடிந்தகரைக்கு அனுப்பி மக்களிடம் பேச்சு சொல்லுங்கள். சிறுமியாக நடிக்கப் போன காலத்திலிருந்து செட்டில் கூட புத்தகம் படிக்கும் பழக்கம் உடையவர் நீங்கள். நூற்றுக்கணக்கில் செருப்புகளை வைத்திருந்தீர்கள் என்ற அவதாறுப் பிரச்சாரத்தின் மூலம் நீங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் புத்தகங்களை உடைய நூலகத்தை வீட்டில் வைத்திருந்ததை மறைக்கப் பார்த்தார்கள். வாசிப்பு ருசியும் பழக்கமும் உடைய நீங்களே ஒரே ஒரு நாளை ஒதுக்கி இரு தரப்பு நூல்களையும் வாசியுங்கள். நமக்கு ஒருபோதும் அனு உலை வேண்டாம் என்ற முடிவுக்கு நிச்சயம் வருவீர்கள். கேரளத்தைப் போல, மேற்கு வங்கத்தைப் போல தமிழகமும் அனு உலை மறுப்பு மாநிலமாக உங்களால் அறிவிக்கப்பட்டடும். தமிழர்கள் பல தலைமுறைகளுக்கு உங்களைப் போற்றுவார்கள். ஒரு பென்னி குவிக்கை நினைவு கூர்வது போல தமிழகத்தில் செர்னோபில்லும் புகொவெமாவும் வராமல் தடுத்த பெருமைக்குரியவராக நீங்கள் வரலாற்றில் இடம் பெறுவீர்கள்.

இரண்டாவது வழியை மேற்கொண்டாலும் வரலாற்றில் இடம் உண்டு. சீனிவாசன் குழு அறிக்கையை ஏற்று அனு உலையை அனுமதியுங்கள். போராடும் மக்களை போலீஸ், ராணுவ உதவியுடன் ஒடுக்குங்கள். ஓரிரு துப்பாக்கிச் சூடுகளும் சில நூறு உயிர் சேதமும் ஏற்பட்டாலும் பொருட்படுத்தாதீர்கள். மத்திய அரசின் அன்புக்கும் ரஷ்ய, அமெரிக்க, பிரெஞ்சு, முதலாளிகளின் அன்புக்கும் உரியவராவீர்கள். தமிழக மக்களின் துரோகி என்ற பெயருடன் வரலாற்றில் இடம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஏற்கனவே அந்த இடம் உங்கள் அரசியல் பங்காளி

கலைஞர் கருணாநிதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டது. என்ன செய்ய, நீங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் உங்கள் இருவருக்கும் வரலாற்றின் ஒரே வரிசையில்தான் இடம் கிடைக்கும். அவர்தான் கேரளம் ஏற்க மறுத்த கூடங்குளம் அனு உலையை முதலில் தானும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு வரவேற்று பல்லி அடித்த துரோகத்துக்குரியவர்.

வாழ்க்கை முழுவதும் சினிமாவில் நடிப்பது முதல் அரசியலில் நுழைவது வரை சொந்த விருப்பமில்லாமலே ஒவ்வொன்றையும் செய்ய நேர்ந்த ஒரு பெண் நீங்கள் என்பதால் உங்கள் மீது எனக்கு சற்றே பரிவு உண்டு. இப்போதும் மத்திய அரசின் நிர்ப்பந்தத்தால் அனு உலையை எங்கள் மீதும், தமிழர்களின் துரோகி பட்டத்தை உங்கள் மீதும் திணித்து விடாதிர்கள்.

இரண்டாம் வழி கண்ணனுக்கு அமைந்த போலி அன்னையான பூதகியாக உங்களை ஆக்கிவிடும். ஆனால் முதல் வழி உங்களை நிஜமான தமிழக அன்னையாக்கும்.

அன்புள்ளி

ஞாநி

கல்கி 25.2.2012

குறிப்பு: இதில் ஒரு சில வரிகள் கல்கி இதழில் நீக்கப்பட்டுவிட்டன.

எச்சாரிக்கை, சர்ச்சை, வருத்தம்.. இந்த வார எச்சாரிக்கை:

மணல் அல்ல வாழ்க்கை அது.

இலங்கைப் போர்க் குற்றங்கள் தொடர்பாக டெல்லியில் இப்போது குரல் கொடுக்காத தமிழகக் கட்சியே இல்லை. இந்த ஒற்றுமை ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும், இன்னொரு பக்கம் இதே பிரதானக் கட்சிகள் இன்னொரு பிரச்சினையில் சூட்டாக மௌனம் காட்டுவது கவலை தருகிறது.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மன்னை விற்று காசாக்குவதற்காக, தமிழரை தமிழரே கொல்லும் கொடுரத்தைப் பற்றி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி த்தலைவர் நல்லகண்ணுவைத் தவிர வேறு ஒரு பிரதான அரசியல்வாதியும் வாய் திறப்பதில்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வன்னியூர் அருகே நுழையாற்றில் சட்டவிரோதமாக மணல் ஏற்றி வந்த டிப்பார் லாரியை உள்ளூர் பொதுமக்கள் தடுத்தார்கள். லாரி அவர்கள் மீதே ஏற்றப்பட்டுத் தப்பிச் சென்றிருக்கிறது. இதில் சதீஷ் குமார் என்ற இளைஞர் லாரியில் நகங்கிக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

மணல் கொள்ளையை தடுக்க வருபவர்களை அவர்கள் பொதுமக்களானாலும், அதிகாரிகளானாலும் தாக்குவது, கொல்வது என்பது தமிழ்நாட்டில் இது முதல்முறையல்ல. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் எட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. கோவை கவண்டம்பாளையத்தில் நொய்யல் ஆற்றில் மணல் எடுத்ததை தடுத்த கிராம அதிகாரி. 2009 மார்ச் 15 அன்று தாக்கப்பட்டார். மயிலாடுதுறை அருகே கொள்ளிடத்தில் பொதுப்பணித் துறை ஊழியர் பாலகிருஷ்ணனை மூவர் 2010 டிசம்பர் 3 அன்று தாக்கினார்கள். திண்டுக்கல்

வேடசந்தாரில் வெட்டியப்பட்டி கிராமத்தில் மணல் திருடி ஏற்றிச் சென்ற தி.மு.க பிரமுகரின் லாரியை 2011 ஜூன்வரி 14 அன்று மக்கள் பிடித்து அதிகாரிகளிடம் ஓப்படைத்தனர். அதே வருடம் மே 2 அன்று காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் வேகவதி ஆற்றில் மணல் திருடிய லாரியைத் தடுத்த வருவாய்த் துறை ஆய்வாளர் சங்கரை லாரி டிரைவர் தாக்கினார். மே 12 அன்று நெல்லை செய்திங்கநல்லூரில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் கிராம அதிகாரி பாலகிருஷ்ணன் தாக்கப்பட்டார். ஜூன் 8 அன்று வேலூர் காட்பாடியில் தாசில்தார் மனோகரன் தாக்கப்பட்டார். ஜூலை 7 அன்று கடலாடியில் மலட்டாற்றுக் கரையில் மணல் திருடிய டிராக்டரை வழிமறித்த வருவாய் ஆய்வாளர் மாரியும் சரங்க துணை இயக்குநர் சொக்கலிங்கமும் தாக்கப்பட்டார்கள். ஆகஸ்ட் மாதத்தில் குமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு அருகே செக் பேங்ஸ்டில் வண்டியை தடுத்த காவல் அதிகாரி மனோகரன் தாக்கப்பட்டார்.

தமிழ் நாட்டில் மணல் திருட்டுக்கெதிராக அரசியல் கட்சிகள் ஒன்று திரண்டு போராடுவதே இல்லை. காரணம் பெரும்பாலான இடங்களில் மணல் திருட்டை செய்பவர்கள் ஏதாவது ஒரு முக்கியக் கட்சியின் ஆட்கள்தான். தி.மு.க ஆட்சியிலும் சரி, அ.தி.மு.க ஆட்சியிலும் சரி மணல் திருட்டிலிருந்து வரும் வதுலைக் கட்சி மேலிடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கும் பொறுப்பு கருர் பகுதியை சேர்ந்த பிரமுகர்களிடமே மாறி மாறி ஓப்படைக்கப்படுகிறது என்பது பத்திரிகையாளர்களுக்கும் ஊடக நிருபர்களுக்கும் நன்றாகவே தெரியும்.

இதில் பெரும் பணம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லாரியில் ஏற்றுப்படும் ஒரு யூனிட் மணலுக்கு அரசுக்கு தரப்படும் தொகை வெறும் ரூ 300தான். வெளியில் விற்கும் விலை ஆயிரத்து. இருநாறு. தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்த உபரி 900ல் பாதி அவ்வப்போதைய ஆனங்கட்சிப் பிரமுகர் தொடர்பானவர்களுக்கு கணக்கிடப்பட்டு அனுப்பப்படுகிறது என்பதும் அதை கவனிக்கும் பொறுப்புதான் கருர் பிரமுகர்களுடையது என்பதும் அரசியல் வட்டாரங்களிலும் எல்லாருக்கும் தெரியும்.

இந்த பிரும்மாண்டமான மணல் கொள்ளையில் கோடிக் கணக்கில் பணம் புழங்குகிறது. தமிழக ஆறுகள் துறையாடப்பட்டு தழல் முற்றிலும் பாழாகி வருகிறது. தடுக்கச் செல்லும் கடமையணர்வுள் அதிகாரிகளும், மக்களும் தங்கள் மண்ணைக் காப்பாற்ற முற்பட்டதற்காகக் கொல்லப்படுகிறார்கள். தாக்கப்படுகிறார்கள். சுரங்க மாஃபியாவால் அண்மையில் மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஐ.பி.எஸ்.அதிகாரி கொல்லப்பட்டதை பரவலாக

இந்தியா முழுவதும் சித்திரித்த ஊடகங்கள் தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து நடக்கும் மணல் கொள்ளை கொலைகளை கவனிப்பதே இல்லை.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து மணல் திருடப்பட்டு கேரளாவுக்கும் இதர மாநிலங்களுக்கும் மட்டுமல்ல, இந்தியாவுக்கு வெளியேயும் அனுப்பப்படுகிறது. மலேசியா, சிங்கப்பூர், மாலத் தீவுக்கெல்லாம் நாம் ஏன் மணல் ஏற்றுமதி செய்வது அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று புரியவில்லை. மாலத் தீவுக்கு மட்டும் சென்ற வருடம் 12 லட்சம் டன் மணல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நீதிமன்றம் தடை செய்திற்கும் தாமிரபரணி ஆற்றில் மணல் அள்ளப்படுகிறது. அரசிடம் நிர்வாகத்திடம் நீதி கிடைக்காமல்தான் ஒருவர் நீதிமன்றத்திடம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே போட்ட உத்தரவையும் அரசும் அரசியல் கட்சிகளும் மதிக்கப்போவதில்லை என்றால் ஒருவர் அடுத்து எங்கே செல்ல முடியும்? திரண்டு வந்து போராடும் மக்கள் மீதே வண்டியை ஏற்றிக் கொல்லும் துணிச்சல் மணல் திருடர்களுக்கு எங்கிருந்து கிடைக்கிறது? அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளின் கூட்டாளிகளாக இருப்பதால்தான்.

கூடங்குளத்தில் போராடும் மக்களைக் கொச்சைசப்படுத்த அவர்களுக்கு தொண்டு நிறுவனங்களின் வெளி நாட்டுப் பணம் வருவதாக அவதாறு செய்யும் அரசியல்வாதிகள் யாரும், தங்கள் கட்சிக் கணக்குகளை காட்டுவதே இல்லை. ஒரு பஞ்சாயத்து உறுப்பினர் கூட குவாலிஸ் காரிலும் எம்.எல்.ஏ ஆடி காரிலும் பவனி வருவதற்கான பணம் எங்கிருந்து வருகிறது என்று ஆராயவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் மணல் கொள்ளையிலிருந்து மட்டும் இதுவரை வந்திருக்கும் பணம் யார் யாருக்கு எவ்வளவு போயிருக்கிறது என்பதை கரூர் பிரமுகர்களை சி.பி.ஐ விசாரணைக்குட்படுத்தினால் அம்பலமாகிவிடும்.

தமிழகத்தில் நடக்கும் மணல் கொள்ளையும் இன அழிப்பு வேலைதான். தன் இனத்தை தானே அழிக்கும் வேலை. மணல் இல்லாவிட்டால் ஆற்றில் நீர் இல்லை. நீர் இல்லாவிட்டால் ஒரு சமூகமே பாலையாகி அழியும் என்பதே வரலாறு. உலகின் மிகப் பெரிய நாகரீகங்கள் நீர் இல்லாமல்தான் அழிந்தன. இப்போதைய மணல் கொள்ளை இன்னும் இருப்தான்டுகள் நீடித்தால் கூட, தமிழகம் பாலையாகி அழியத் தொடங்கும். இதைக் கண்டிக்கவும் ஐ.நா சபையில் அமெரிக்கா தீர்மானம் கொண்டு வரும்வரை காத்திருக்கப்போகிறோமா?

இந்த வார சர்ச்சை:

அமெரிக்கத் தீர்மானம் உதவுமா?

ஜூக்கியநாடுகள் சபையின்மனிதாரிமைகள் கவுன்சில் மாநாட்டில் அமெரிக்கா இலங்கை நிலை பற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானம் குறித்த விவாதம் உலகெங்கும் தூடு பறக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தியா ஆதரிக்கவேண்டுமென்று தமிழகத்தின் அனைத்துக் கட்சி எம்.பிகளும் (முதன்முறையாக ?) ஒருமித்த ஆவேசக் குரலில் நாடாளுமன்றத்தில் வற்புறுத்துகிறார்கள்.

இந்தப் பிரச்சினையில் எனக்குத் தோன்றும் கருத்துகளை ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்போம்.

1. இலங்கை அரசின் போர்க் குற்றங்களைப் பற்றி பேசும் தகுதி இல்லாத நாடு அமெரிக்கா. உலகெங்கும் போர்க் குற்றங்களை கூசாமல் செய்துவந்திருக்கும் நாடு அமெரிக்கா. இப்போதும் அதன் அசல் அக்கறை ஈழத் தமிழர்கள் மீது அல்ல என்பதே என்கருத்து. தெற்காசியாவில் சீனாவுக்கு எதிரான காம் நகர்த்தவில் இலங்கை அரசியலை அது பயன்படுத்துகிறது. அமெரிக்காவை அங்கிருக்கும் ஈழத் தமிழர்கள் வேண்டுமானால் நம்பிக் கொள்ளலாம். ஈழத்தில் இருக்கும் தமிழர்கள் நம்புவதில் ஒரு பயனும் அவர்களுக்கு இல்லை.

2. டெல்லியில் பாரானுமன்றத்தில் குரல் எழுப்பும் தமிழக அரசியல்வாதிகள் நம்பத் தகுந்தவர்களே அல்ல. போர் நடந்துகொண்டிருந்தபோது இதே ஒற்றுமையை இதே ஆவேசத்தை அவர்கள் டெல்லியில் காட்டவில்லை. காட்டியிருந்தால் போரை நிறுத்தி பேச்ச வார்த்தைக்கு நகர்த்த பாடுபட்டிருந்தால், ஆயிரக்கணக்கான உயிரிழப்புகளும், பொருட் சேதமும் தவிர்க்கப்பட்டிருக்க முடியும். அப்போதும் முதலமைச்சராக இருந்த கருணாநிதி தன் புதவியை ராஜினாமா செய்யப்போவதாக மிரட்டியிருந்தாலே டெல்லி கேட்டிருக்கும். இப்போது பல்லில்லாத தண்ணிப் பாம்பாக அவர் இருக்கும் நிலையில் அவர் மிரட்டல்களுக்கு அர்த்தமே இல்லை.

3. ஐந்து மாநிலத் தேர்தல்களுக்குப் பிறகு டெல்லியில் காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் கவித்து இடைத்தேர்தல் வரவழைக்க பி.ஜே.பி அயராமல் செய்துவரும் முயற்சியின் ஒரு பகுதியாகவே இப்போதைய சலசலப்பும் தெரிகிறது.

4. காங்கிரஸ் இந்திய அரசும் இலங்கை அரசைக் கண்டிக்காமல் அரசியல் செய்தால்தான் அங்கே சீனாவின் செல்வாக்கை சமன்படுத்த முடியும் என்று உறுதியாக நம்புகின்றன. இந்த அனுகுமுறையில் உடனடியாக எந்த மாற்றமும் வரப் போவதாகத் தெரியவில்லை. தமிழகத் காங்கிரஸ் எம்.பிகள் தமிழ்நாட்டு உணர்ச்சிகளை சமாளிக்க வளைத்து வளைத்துப் பேசும்

உத்தியைப் பின்பற்றுகிறார்களே தவிர அவர்கள் கையில் எந்த பலமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

5. அமெரிக்காவின் தீர்மானமே ஒரு சரியான தீர்மானம் அல்ல என்று விமர்சகர் அ.மார்க்கஸ், அதைவிட அழுத்தமாக தமிழ் தேசிய இயக்கத் தலைவர் தியாகுவும் முன்வைக்கும் கருத்துகளே எனக்குச் சரியென்று தோன்றுகிறது. “ஜ நா தீர்மானத்தை தி.மு.க, அ.தி.மு.க ஆதரிப்பதனால் அது தமிழர்களுக்கு நல்ல தீர்மானமாகி விடாது. காங்கிரஸ் எதிர்ப்பதனால் அது இலங்கைக்கு எதிரான தீர்மானமாகி விடாது. இந்த தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கம் என்ன என்பதை பொறுத்து தான் இந்த தீர்மானத்தின் சாதக பாதகம் அலசப் பட வேண்டும். இந்தியா, இலங்கை, அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று நாடுகளும் சேர்ந்து செய்யும் துழச்சியாகவே இந்த தீர்மானத்தை” தான் பார்ப்பதாக தியாகு ஒரு நேர்காணலில் விரிவாகவே தெரிவித்திருக்கிறார். போர்க் குற்றங்கள் பற்றிய சுயேச்சையான சர்வதேசக் குழு விசாரணையை வரவிடாமல் தடுக்கவே இந்தத் தீர்மானம் பயன்படும் என்ற தியாகுவின் கருத்து சரியென்றே எனக்கும் படுகிறது.

ஓட்டுமொத்தமாக இந்த விஷயத்தில் எப்போதும் போல உணர்ச்சிவசப்படுவது தீர்வுகளை தராது. அறிவுப்பூர்வமாக அலசி காய்களை நகர்த்தித் தீர்வுகளைத் தேடுவதே சரியான வழி என்ற என் கருத்து மறுபடியும் உறுதியாகிறது.

இந்த வார வருத்தம்/மகிழ்ச்சி:

அரவாணி வாரியத்தின் உறுக்கம்

தி.மு.க ஆட்சியில் அரவாணிகள் என்பதும் மூன்றாம் பாலினருக்கான நல வாரியம் தொடங்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் அரவாணிகளுக்கு கல்வியறிவும் வேலை வாய்ப்பும் பெருக உதவிகள் செய்து அதன் வழியே அவர்கள் வறுமையிலிருந்தும் இழி தொழில்களிலிருந்தும் விடுதலை அடையச் செய்வதாகும். வாரியம் உதவும் என்று தொடர்ந்து வாக்குறுதிகளை அதிகாரிகள் தெரிவித்ததை நம்பி திருச்சியில் பிரியங்கா என்ற அரவாணி செவிலியருக்கான் ஓராண்டு படிப்பில் சேர்ந்தார். அவரது கல்விக் கட்டணத்தை வாரியம் தரும் என்று முதலில் கூறப்பட்டது. ஆட்சி மாற்றுத்தில் வாரியம் முடங்கியது. தேர்வு நெருங்கியும் கல்விக் கட்டணம் கட்டாத்தால், பிரியங்காவை தேர்வு எழுத அனுமதிக்க செவிலியர் கல்வி நிலையம் மறுத்தது. கடைசி நொடியில் லயன் சங்க ஆளுநர் ராமராஜுனிடம் பிரியங்காவின் பிரச்சினை தெரிவிக்கப்பட்டதும் லயன் சங்கம் 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலுத்தி பிரியங்கா தேர்வு எழுத உதவியிருக்கிறது. அரவாணிகள் நல வாரியம்

போல பல நல வாரியங்கள் ஆட்சி மாற்றத்தில் முடங்கியிருப்பது வருத்தமாகவும் கண்டனத்துக்குரியதாகவும் உள்ளது. லயன் சங்கம் உதவியது மகிழ்ச்சியென்றாலும், ஒவ்வொரு முறையும் இப்படிப்பட்ட தீர்வுகளை ஒருவர் நம்பியிருக்கமுடியாது. எனவே வாரியங்கள் செயல்பட வேண்டும்.

கல்கி 17.3.2012

கார்ட்டுனும் கொஞ்சம் கவலைகளும்

கார்ட்டுனுக்கு சரியான தமிழ்ச் சொல் இல்லை. கேலிச் சித்திரம் என்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. எல்லா கார்ட்டுன்களும் கேலி செய்பவை அல்ல. விளக்கப் படம் என்றும் ஒரு வழக்கு உண்டு. எல்லா கார்ட்டுனும் விளக்கப் படமுமல்ல. கார்ட்டுனை விமர்சனப் படம் என்று ஓரளவு சொல்லலாம். விமர்சனத்தில் கோபம் இருக்கலாம். விரக்தி இருக்கலாம். கேலி இருக்கலாம். கேள்வி இருக்கலாம். இதில் எது வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்.

அம்பேத்கர் தொடர்பான கார்ட்டுன் பற்றி எழுந்த சர்ச்சையும் தொடர் நடவடிக்கைகளும் மிகுந்த கவலை தருகின்றன. சில தலித் அமைப்புகளின் தலைவர்கள் எழுப்பிய கண்டனத்தையுடுத்து மன்மோகன் அரசு கார்ட்டுனை பாடப் புத்தகத்திலிருந்து நீக்கியதுடன் நிற்காமல் பாடப்புத்தகங்களில் கார்ட்டுன்கள் எதுவுமே இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைக்குப் போய்விட்டது.

இந்த விவகாரத்தில் எழுந்துள்ள ஒவ்வொரு அம்சமாகப் பார்க்கலாம். அம்பேத்கர் தலித் தலைவர் என்று தலித்துகள் மட்டும் அவரை சொந்தம் கொண்டாடும் நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதே எனக்கு வருத்தம் தருகிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய அம்பேத்கர் என்பவர் வெறும் தலித்துகளுக்கான தலைவர் மட்டுமல்ல. அந்த சட்டம்தான் நம் சமூகத்தின் பிராமணர்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதியினருக்குமான அடிப்படை மனித உரிமைகளை, சிவில் உரிமைகளை அளித்திருக்கிறது. இன்று வரை பாதுகாத்து வருகிறது. எனவே அம்பேத்கரர் நம் நாட்டின், சமூகத்தின் பொதுத் தலைவராகக் கொண்டாடுவதுதான் நியாயமே ஒழிய

அவரை தலித்துகளுக்கு மட்டுமான தலைவராகக் குறுக்குவது தவறானது. இன்றைய தூழலில் நாம் காந்தியை காங்கிரஸ், பி.ஜே. பியிடமிருந்து விடுதலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பெரியாரை தி.கவிடமிருந்து விடுவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவேகானந்தரை ஆர்.எஸ்.எஸ்திமிருந்து விடுவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அம்பேத்கரை தலித் தலைவர்களிடமிருந்து விடுதலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

எனவே கார்ட்டுனிலோ வேறு எங்கேயுமோ அம்பேத்கர் இழிவு செய்யப்பட்டால், அதை நம் மொத்த சமூகமும் கண்டிப்பதும் எதிர்ப்பதுதான் நடக்கவேண்டும். இதெல்லாம் தலித் சமாச்சசாரமென்று ஒதுக்குவதுதான் சாதியமாகும்.

சர்ச்சைக்குரிய கார்ட்டுனில் அம்பேத்கர் இழிவு செய்யப்பட்டாரா என்பதுதான் அடுத்த கேள்வி. இந்த கார்ட்டுனை 1949ல் வரைந்த மறைந்த ஒவியர் சங்கர் இந்தியாவில் அரசியல் கார்ட்டுனின் தந்தை என்று போற்றப்படுவார். அவர் காந்தி, அம்பேத்கர், வர்ணாசிரமம் பற்றி வரைந்த இன்னொரு கார்ட்டுன் அற்புதமானது. வர்ணாசிரம பீடத்தின் மீது அமர்த்திருக்கும் கடவுள் சிலையை தீண்டாமை என்ற தாரைப் புக்கிறார் எம்.கே.ஆச்சாரியா. அதை காந்தி துடைக்கிறார். அம்பேத்கரோ வர்ணாசிரமம் என்ற பீடத்தை உடைக்க முயற்சிக்கிறார். இவை எல்லாவற்றையும் அந்திய ஆட்சி வேடிக்கை பார்க்கிறது என்று ஒரு கார்ட்டுனை சங்கர் 30களிலேயே ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸில் வரைந்திருக்கிறார்.

என்.சி.ஏ.ஆர்.டி என்படும் தேசிய பாடநால் நிறுவனம் வெளியிட்ட பாடப் புத்தகத்தில் இருக்கும் கார்ட்டுன் அரசியல் சட்டம் பற்றிய பாடத்துடன் உள்ளது. இந்தப் பாடத்தில் அரசியல் சட்டம் எப்படிப்பட்ட சமூகத் தடைகளையெல்லாம் மீறி மக்களுக்கு சமத்துவ உரிமைகளை வழங்கும் சிறப்பான சட்டமாக உருவாக்கப்பட்டது என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் வெளியிடப்பட்ட கார்ட்டுனில் அரசியல் சட்டம் என்ற நத்தை மீது அதை ஓட்ட முயற்சிக்கும் அம்பேத்கர் கையில் சாட்டையுடன் அதை விரட்டுகிறார். நேரு பின்னால் நின்றபடி தானும் ஒரு சாட்டையுடன் விரட்டுகிறார். பொதுமக்கள் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள்.

இந்தக் கார்ட்டுனின் கீழே மாணவர்களுக்கான ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. “அரசியல் சட்ட உருவாக்கம் ‘நத்தை வேகத்தில்’ நடந்ததுபற்றிய கார்ட்டுனில்ஸ்ட்டின் பார்வை இது. சட்ட உருவாக்கம் சமார் மூன்று வருடம் பிழித்தது. இதைத்தான் கார்ட்டுனில்ஸ்ட் விமர்சிக்கிறாரா? அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபை சட்டத்தை உருவாக்க அவ்வளவு காலம் எடுக்கக் காரணம் என்ன என்று

நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?" என்பதுதான் குறிப்பு.

அருகே இருக்கும் கட்டுரையில் அந்தக் காரணங்கள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புத்தகம் மட்டுமல்ல என்சீஇஆர்டி உருவாக்கிய இதர பாடப்புத்தகங்களிலும் இவ்வாறு படங்கள் வெளியிட்டு மாணவர்களை பாடக் கட்டுரையில் கூறப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திக்கத் தாண்டும் குறிப்புகள் உள்ளன.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில் அம்பேத்கரும் சாட்டை கொண்டு நத்தையை விரட்டுகிறார். அவருக்கு உதவியாக நேருவும் விரட்டுகிறார். நத்தை வேகத்துக்குக் காரணம், அரசியல் சட்டத்தின் முற்போக்கான அம்சங்களுக்கு கமிட்டியிலும் சபையிலும் இருந்த பிற்போக்கு சக்திகள் போட்ட முட்டுக்கட்டைகள்தான். இதைப் பற்றி சிந்திக்கத் தாண்டுவதுதான் இந்தக் கார்ட்டுன், அதே சிந்தனையை மாணவரிடமும் தூண்டத்தான் பாடப் புத்தகத்திலும் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றே நான் புரிந்துகொள்கிறேன். இதே புரிதல்தான் 1949ல் இந்தக் கார்ட்டுனைப் பார்த்திருக்கக்கூடிய நேருவுக்கும் அம்பேத்கருக்கும் கூட இருந்திருக்கும். அவர்களும் அப்போது இதைக் கண்டித்ததில்லை.

இந்தப் பாடப்புத்தகத்தை எழுதியவர்களில் ஒருவரான யோகேந்திர யாதவ் சிறந்த அரசியல் விமர்சகர். ஆய்வாளர். சுமார் 15 வருட காலம் வெவ்வேறு தலித் அமைப்புகளுடன் இணைந்து களத்தில் சமூக நீதிக்கான பணிகளில் ஈடுபட்டவர். புத்தகம் 2006ல் பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு பல கல்வியாளர்கள், தலித் அறிஞர்கள் குழுக்கள் இதை ஆய்வு செய்தனர். அவர்களும் இதை ஆட்சேபிக்கவில்லை.

ஆனால் 2012 மே மாதத்தில் இதை ஆட்சேபிப்பவர்களின் புரிதல் வேறாக இருக்கிறது. சட்ட தாமதத்துக்குக் காரணம் அம்பேத்கர் என்று அவர் மீது இந்தக் கார்ட்டுன் பழி சுமத்துவதாகவும் அவர் தன் வேலையை சரியாக செய்யாதவர் போல, அவரை நேரு சாட்டை எடுத்து விரட்டுவது போலவும் அவர்கள் அர்த்தம் கொண்டு இந்தக் கார்ட்டுனையும் அதை வெளியிட்டதையும் கண்டிக்கிறார்கள்.

உண்மையில் அம்பேத்கருக்கு இழைக்கப்படும் இழிவு, அவமானம், அவமரியாதை, அநீதி என்பவை என்ன? நம் அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவுகள் ஒவ்வொரு முறை மீறப்படும்போதும் நாம் அம்பேத்கரை அவமதிக்கிறோம். சட்டத்தை வளைத்து ஸ்பெக்ட்ரம் ஊழல்கள் நடக்கும்போதும் சரி, சட்டத்தை மதிக்காமல் என்கவுண்ட்டர் கொலைகளை காவல் துறை செய்தாலும் சரி, அங்கே இழிவுபடுத்தப்படுவது அற்புதமான அரசியல் சட்டத்தை

உருவாக்கித் தந்த அம்பேத்கர்தான். பீஹாரில் 23 தலித்களை 21 மேல்சாதியினர் பட்டப்பகலில் பகிரங்கமாக படுகொலை செய்த வழக்கில் 16 வருடங்கள் கழித்து இந்த ஏப்ரலில் பாட்னா உயர்நிதிமன்றம் தீர்ப்பளிக்கும்போது சாட்சியங்கள் போதுமானதாக இல்லாததால் எல்லா குற்றவாளிகளையும் விடுவிக்கிறபோது அம்பேத்கருக்கு அவமரியாதை செய்கிறோம். இந்த இழிவுகளை இந்த அவமரியாதைகளை நிறுத்துவதுதான் நாம் அம்பேத்கருக்கு செய்யவேண்டிய மிகப்பெரிய அஞ்சலியும் பாராட்டும்.

மற்றபடி சர்ச்சைக்குரிய கார்ட்டுன் அம்பேத்கருக்கு எதிரானதுமல்ல, அவரை இழிவு செய்வதும் அல்ல என்பதே என் புரிதல். ஆனால் வேறு புரிதலினால் அது இப்போது ஆட்சேபிக்கப்பட்டு அரசு அதை நீக்க உடனடியாக ஒப்புக் கொண்டுவிட்ட நிலையில், என் கவலை அடுத்த சில அம்சங்கள் பற்றியாகும். சிலருடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து அதை நீக்கியது நீக்கியதாகவே இருக்கட்டும்.

ஆனால் இந்ததழுமலைப்பயன்படுத்தி என்சீஇஆர்டி புத்தகங்களில் இருக்கும் எல்லா கார்ட்டுன்களையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று அரசியல்வாதிகள் அரசுக்கு நெருக்கடி தர ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இது ஆபத்தானது.

இறுக்கமாகவும் போரடிப்பதாகவும் இருந்து வந்த பாடப்புத்தகங்களை என்சீஇஆர்டி இப்போது கவையானதாகவும் சிந்தனையை தூண்டுவதாகவும் மேலும் தேடிப் படிக்கும் ஆரவுத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் மாற்ற ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதை பழையபடி ஆக்கிவிடும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சர்ச்சைக்குரிய கார்ட்டுன் இருந்த புத்தகம் 11ம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கானது. அதாவது அவர்கள் 16 வயதுக் காரர்கள். இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் ஒட்டு போட்டு இந்தியாவின் அரசியலை தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் பெறக் கூடியவர்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களுடைய அரசியல், வரலாறு பாட நூல்கள் சிந்தனையை தூண்டுவதாகவும் அரசியலின் பல்வேறு வண்ணங்களை அறிமுகம் செய்வதாகவும், மனதில் கேள்விகளை எழுப்பி விடை தேடச் செய்வதாகவும் இருப்பதுதான் நியாயம். என்சீஇஆர்டி அதை நோக்கி எடுத்த முயற்சிகள் இப்போதைய கார்ட்டுன் சர்ச்சையினால் முடங்கிவிடக் கூடாது என்பதே என் கவலை. இன்று நேரு, அம்பேத்கர் பற்றிய கார்ட்டுன்களை நாலில் அனுமதித்தால்தான் நாளை அதை சோனியா, ராகுல், அத்வானி, மோடி, கருணாநிதி ஜெயலலிதா வரை விரிவுபடுத்த இயலும்.

அப்படி செய்யவிடாமல் முடக்குவதற்கு இந்த வாய்ப்பை

அரசியல்வாதிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டால், அது தலித்துகள் உட்பட நம் மொத்த சமூகத்துக்குமே பெரும் இழப்பாகும்.

ஜெயலலிதா மார்க்ஷிட்:

ஓராண்டு ஜெயலலிதா ஆட்சிக்கு என்ன மார்க் போடுவீர்கள் என்று ஒரு டி.வி சேனலில் கேட்டார்கள். இதோ மார்க்ஷிட்.

பளஸ் மார்க் (மொத்தம் 50)

1. அரசு ஆடம்பர விழாக்கள் நடத்தாமல் இருப்பதற்கு - 5
2. முன்பை விட அதிகமாக மீடியாவை சந்திப்பதற்கு - 5
3. பெரும்பாலான தி.மு.க அரசு திட்டங்களைத் தொடர்வதற்கு - 5
4. கட்சியினரின் அராஜகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்தி ருப்பதற்கு - 5

மொத்தம் 20.

மைனஸ் மார்க் (மொத்தம் 50)

1. ஒரு வருடமாக புது செயலகக் கட்டடத்தை வீணாக வைத்திருப்பதற்கு - 5
2. சமச்சீர் கல்வி பாடத் திட்டக் குளறுபடிகளுக்கு - 5
3. பரமக்குடி துப்பாக்கிச் சூடுமுதல் என்கவுண்ட்டர் கொலை வரை போலீஸ் துறையிடம் அளவுகடற்ற அதிகாரத்தை அளித்திருப்பதற்கு - 5
4. 12 மாத ஆட்சியில் 9 மாதமாக நடக்கும் கூடங்குளம் அனு உலை ஏதிர்ப்பு போராட்டத்தை மதிக்காமலும், நசக்கியும் எடுக்கும் ஐன்நாயக விரோத நடவடிக்கைகளுக்காக - 10
5. சட்டப் பேரவையில் விவாதங்களுக்கு வழியின்றி செலவன் 110 ஆட்சி நடத்துவதற்கு - 5
6. சுகாதார உறவை துண்டிக்க முடியாமல் மக்களை நாடகம் நடத்தி ஏமாற்றியது - 5

மொத்தம் 35

ஒரு வரி எச்சரிக்கை: மக்களின் ஏமாற்றத்தைப் போக்க இன்னும் 4 வருடம் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தவறினால் கருணாநிதி கதிதான்,

முன்று ஒக்கள் !

**1. ஜாதி உணர்வு -
படிக்கவே அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது.**

த லித் பெண்கள் சத்துணவு சமைத்தால் எங்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கே அனுப்பமாட்டோம் என்று கம்மாபட்டியில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியில் படிக்கும் தங்கள் வீட்டு மாணவர்களை அந்த ஊரின் கம்பளத்து நாயக்கர் குடும்பங்கள் அனுப்ப மறுத்திருக்கிறார்கள்.

இதை விட பேரதிர்ச்சி இந்த முறையீட்டை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதுதான். வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் முதல் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் வரை, இரு தலைத் துறையர்களான மரகதவல்லியையும் வீரலட்சுமியையும் இடம் மாற்ற ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உங்கள் குழந்தைகள் படிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, நாங்கள் தலைத் துறையர்களை இடம் மாற்ற முடியாது என்றால்லவா அரசு அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்க வேண்டும் ?

கம்மாபட்டி பஞ்சாயத்து வார்டு உறுப்பினர் சஞ்சிவி இது தீண்டாமை கிடையாது என்று மறுத்துவிட்டு விசித்திரமான விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார். “வேறு எந்த சாதியினர் சமைக்கும் உணவையும் எங்கள் சாதியினர் சாப்பிடமாட்டோம் என்ற பழக்கம் தான் காரணம்” என்கிறார். இவர்தான் கிராம கல்வி கமிட்டித் தலைவர். இந்த லாஜிக்படி ஒவ்வொரு சாதியும் இதுதான் எங்கள் பழக்கம் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால் சாதிவாரியாகத்தான் பள்ளிகளை நடத்த வேண்டி வரும்.

இப்போது தெரியவரும் இன்னொரு அதிர்ச்சி தகவல் என்னவென்றால் முன்னர் 2007லும் இப்படி

எதிர்ப்பு தெரிவித்த பின்னர் சத்துணவு ஊழியர்களாக கம்பளத்து நாயக்கர்களையே நியமித்தார்களாம்! கம்பளத்து நாயக்கர் சாதியிலிருந்து படித்து வெளியூரில் வேலை பார்க்கும் இளைஞர்கள் எங்கிருந்தாலும் ஒரு பதில் சொன்னால் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். போகிற இடத்திலேல்லாம் நீங்கள் வேற்று சாதியினர் சமைத்துத் தரும் உணவை சாப்பிடுகிறீர்களா, இல்லையா? அதற்காக உங்களை சாதியிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்களா? அப்படி விலக்கியிருந்தால், நீங்கள் ஊருக்கு அனுப்பும் பணத்துக்கு சாதியிலக்கு கிடையாதா?

சுமார் 100 வருடங்களுக்கு முன்னால், 1920களில் வ.வே.சு அப்யர் நடத்திய சேரன்மாதேவி குருகுலத்தில் கல்வி விடுதிக்கு தங்கள் குழந்தைகளுக்கு தனி பந்தியில் பிராமணர் சமைத்த உணவு பரிமாறினால்தான் அனுப்புவோம் என்று சொன்ன பிராமணக் குடும்பங்களுக்கும் இப்போதும் அதே போன்ற விதியைச் சொல்லும் கம்மாபட்டி நாயக்கர்களுக்கும் என்ன வித்யாசம்? கம்மாபட்டிகாரர்கள் நிபந்தனையை இன்றைய அரசு அதிகாரிகள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றால், அன்று அதே போன்ற நிபந்தனையை ஏற்ற வ.வே.சு அப்யருக்கு எதிராக பெரியார் நடத்திய சுயமரியாதைப் போராட்டத்தின் பயன்தான் என்ன ?

2. வாடகை அரசாங்கம்

சென்னை கோட்டுர்பூரம் அண்ணா நூற்றாண்டு நூலக வளாகத்தைக் கல்யாண ரிசப்ஷன் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அரசு வாடகைக்குக் கொடுத்தது சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல், இது கண்டிக்கப்பட வேண்டியதுதான். இனி தரமாட்டோம் என்று அரசு நீதிமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

சினிமா பூஜை, இசை வெளியீடு, டிரெய்லர் வெளியீடு நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடத்தைக் கொடுத்தபோது எதிர்க்காதவர்கள் எல்லாம் சேட்டு வீட்டு கல்யாணத்துக்குக் கொடுத்தபோது மட்டும் எதிர்ப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. வள்ளுவர் கோட்டம் காலம் காலமாக தள்ளுபடி விற்பனை சேலைக் கண்காட்சிகளுக்கு வாடகைக்கு விடப்படுவதை யாரும் இதுவரை எதிர்த்தாகத் தெரியவில்லை. அங்கே உருப்படியான ஒரு இலக்கிய நிகழ்ச்சி வருடத்துக்கு ஒரு முறை கூட நடப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இது தொடர்பாக சில அடிப்படை பிரச்சினைகளைப் பார்ப்போம். முதலில் மாதா மாதம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பராமரிப்புச் செலவுக்குத் தேவைப்படும் விதத்தில் அண்ணா நூலகத்தில்

பெரிய அரங்குகளைக் கட்டியதே தவறு. நாலகத்தில் சிறு கருத்தரங்க அறைகளே போதுமானவை. மற்றபடி சென்னையில் விதவிதமான அரசு அரங்கங்கள் பொது அரங்கங்கள் உள்ளன.

வருமானத்துக்காக கல்யாணத்துக்கு வாடகைக்கு விடுவதை அரசு இங்கே மட்டுமல்ல இன்னும் பல இடங்களில் செய்கிறது. மாநகராட்சியின் பள்ளிக் கூடத்தை இடித்துக் கட்டப்பட்டது பிடிடி தியாகராயர் அரங்கு. அதுவும் திருமணங்களுக்குத் தரப்படுகிறது. நகராட்சி வசம் நிறைய சமுதாயக் கூடங்கள் உள்ளன. அவையெல்லாம் பெரும்பாலும் திருமண நிகழ்வுகளுக்கே தரப்படுகின்றன. இலக்கிய, நாடக முயற்சிகளுக்கு எங்கேயும் இவை குறைந்த வாடகையில் தரப்படுவதில்லை.

அரசுக்கு வருவாய் வேண்டுமென்றால் தனியே திருமண மண்டபங்களைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டு சம்பாதிக்கலாம். அறிவு சார், இலக்கியம் கலை சார் இடங்களை அத்தகைய விஷயங்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும். போகிற போக்கில் அரசு ரேஷன் கடையில் டாஸ்மாக் கிளை திறந்தாலும் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

காசுக்காக எதையும் செய்யலாம் என்பதே சமூக விதியாக மாற்றப்படும் காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்கிறோம்... இல்லையில்லை, இருக்கிறோம். இதெல்லாம் ஒரு வாழ்வா என்ன?

3. நீதியே தலை வணங்கினால்?

அரசியல்வாதிகள் ஏமாற்றுகிறார்கள்... அதிகாரிகள் ஏமாற்றுகிறார்கள். கடைசி புகலிடம் நீதிமன்றம்தான் என்று சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்குக் கூட நீதிமன்றங்களை நாடும் கட்டாயம் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த நம்பிக்கையையும் தகர்க்கும்விதத்தில் நீதிபதிகள் சிலரே அரசியல்வாதிகள் அதிகாரிகளுக்கு நிகரான லஞ்சப் பேய்களாக இருக்கும் தகவல்கள் அம்பலமாகும் போது கவலையாக இருக்கிறது.. அடுத்தது என்ன? இது எங்கே போய் முடியும்?

சாதாரண போலீஸ், ஸ்பெஷல் போலீஸ் விசாரணைகளைல்லாம் போதாது, சி.பி.ஐ விசாரிக்க வேண்டும் என்று சில கேஸ்களில் சொல்லும்போது எப்படியும் உண்மை வெளிவந்துவிடும் என்று ஒரு நம்பிக்கை பொதுமக்கள் மனதில் தோன்றுகிறது. அப்படி சி.பி.ஐ விசாரித்த கேஸ்களில் எத்தனை என்ன கதியை அடைகின்றன, அதற்கு என்ன அரசியல் காரணம் என்பது தனி கதை. சி.பி.ஐ துப்பு துலக்கிய வழக்குகளை விசாரிக்க தனி சி.பி.ஐ நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட மன்றத்தின் நீதிபதி ஊழல்

பேர்வழியாக இருந்தால்?

ஹெதராபாத் சி.பி.ஐ நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதி பட்டாபிராம ராவ் கையும் களவுமாகப் பிடிப்பட்டு பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு கைதும் ஆகிவிட்டார். கர்நாடக மாநிலத்தில் பி.ஜே.பி அரசியலை தங்கள் பண்பலத்தால் ஆட்டிப்படைத்து வரும் பெல்லாரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ரெட்டி சகோதரர்களில் ஒருவரான ஐனார்த்தன ரெட்டி சரங்கத்தொழிலில் பெரும் தகிடுத்தங்கள் செய்த குற்றத்துக்காக போன வருடம் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார்.

தனக்கு ஜாமீன் வழங்குவதற்காக நீதிபதியுடன் தரகர்கள் மூலம் பேரம் பேசிய ரெட்டி பத்து கோடி ரூபாயில் முன்பண்மாக மூன்று கோடி ரூபாய் தர ஏற்பாடு செய்தார். விஷயம் அம்பலமானதே தற்செயலாகத்தான். மே மாதம் விசாரணையின்போது ஐந்து லட்ச ரூபாய் சொந்த ஜாமீனில் ரெட்டியை விடுவிக்க பட்டாபிராம ராவ் உத்தரவிட்டார். இந்தப் பணத்தை உடனே ரெட்டியின் சகோதரர் நீதிமன்றத்தில் கட்டினார். எப்படி அவருக்கு முன்கூட்டியே ஜாமீன் தொகை இதுவாகத்தானிருக்கும் என்று தெரிந்து ரொக்கத்துடன் வந்தார் என்று ஒரு சி.பி.ஐ அதிகாரிக்கு சந்தேகம் வந்தது.

விசாரித்ததில், பட்டாபிராமராவ் தன் மகன் பெயரில் ஒரு வங்கியில் ஐந்து லாக்கர்களை எடுத்து அவற்றில் கத்தை கத்தையாக விட்டு பணத்தைப் பூட்டி வைத்திருப்பது தெரிந்தது. பட்டாபியும் அவர் மகனும் கைதானார்கள்.

பட்டாபிக்கும் ரெட்டிக்கும் தரகராக வேலை பார்த்தவர் ஒரு ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி சலபதிராவ். (ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்பு என்ன மாதிரி இவர் நீதி வழங்கியிருப்பார் என்று யூகிக்கலாம்.) இதற்கு முன்பு ஒரு ஊழல் போலீஸ் அதிகாரிக்கு ஜாமீன் கொடுக்க பத்து லட்ச ரூபாயை சலபதி மூலம் பட்டாபி வாங்கியிருக்கிறார். எனவே சலபதி நம்பிக்கைக்குரிய தரகராகிவிட்டார். இப்போது அவரும் கைதாகிவிட்டார்.

ரெட்டியின் சரங்க ஊழல் வழக்கில் இன்னொரு அக்யூஸ்டுக்காக இன்னொருவரும் தரகு வேலை பார்த்திருக்கிறார் என்று சலபதி மூலமே தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அவர் மாநில தேர்தல் கமிஷனில் இருக்கும் இன்னொரு நீதிபதி பிரபாகர். இவர் 10 கோடி ரூபாய் விட்டு சம்பந்தமாக பேசினாராம். பட்டாபிராமராவ் சலபதிராவை நம்பிய அளவுக்கு இவரை நம்பவில்லை போலிருக்கிறது. நேர்மையான தொழிலில் கூட்டாளிகளை நம்புவதை விட அதிகமான நம்பிக்கை. ஊழல் விவகாரங்களில் கூட்டாளிகள் மீது இருந்தால்தான் மாட்டாமல் ‘தொழில்’

செய்யமுடியும் இல்லையா?

மாட்டியிருக்கும் இந்நாள், முன்னாள் நீதிபதிகளுக்கு கடைசியில் என்ன தண்டனை கிடைக்குமோ தெரியாது. ஆனால் சட்டங்கள் உடனடியாக திருத்தப்பட வேண்டும். எந்தக் குற்றத்துக்கும் சாதாரண மனிதனுக்கு விதிக்கும் தண்டனையைப் போல இரண்டு மடங்கு அதிக தண்டனை அரசு ஊழியர், அதிகாரிகள், நீதிபதிகள், பதவிகளில் இருக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கெல்லாம் தரப்படவேண்டும் என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

இந்த வாரக் கேள்வியும் பதிலும் :

நிலப்பறி, அராஜக வழக்குகளில் கைதாகி இருக்கும் தி.மு.க புள்ளிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரசைக் கண்டித்து 96 ஆயிரம்பேரை சிறைக்கு அனுப்பத் திரட்ட முடிகிற கலைஞர் கருணாநிதி, ஏன் ஜெயலலிதா அரசு பால் விலை, மின்கட்டணம், பஸ் கட்டணங்களை உயர்த்தியபோது இதே போல திரட்ட முயற்சிக்கவில்லை ?

ஜெயிலுக்குப் போயிருப்பவர்களின் நிதி ஆதாரத்தில்தானே கட்சி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நடக்கிறது ? அவர்களைக் காப்பாற்றினால்தானே கட்சியைக் காப்பாற்றமுடியும் ? அப்பாவி தொண்டர்களால் கட்சிக்கு பணம் கொடுத்து உதவமுடியாது அல்லவா. எனவே அவர்களால் முடிந்தது உடல் உழைப்பு. அதனால் சிறைக்கு வரும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். கட்சியைக் காப்பாற்றினால்தானே, அடுத்து தன் ‘மக்களைக்’ காப்பாற்ற குரல் கொடுக்க முடியும் ? பொதுமக்கள் எப்படியும் எந்த விலை உயர்வுக்கும் பழகிக் கொள்வார்கள். தவிர நாளை தான் திரும்ப ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இதையேதானே வேறு வடிவில் செய்யப் போகிறோம் என்பது அவருக்கும் தெரியும்தானே..